

SUPPLEMENT

More **באב** ISSUES

- 1) What is the proper way to mourn over the destruction over the **בית המקדש**?

מסכת בבא בתרא דף ס' עמ' ב'

ת"ר כשחרב הבית בשניה רבו פרושין בישראל שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין נטפל להן ר' יהושע אמר להן בני מפני מה אי אתם אוכלין בשר ואין אתם שותין יין אמרו לו נאכל בשר שממנו מקריבין על גבי מזבח ועכשיו בטל נשתה יין שמנסכין על גבי המזבח ועכשיו בטל אמר להם א"כ לחם לא נאכל שכבר בטלו מנחות אפשר בפירות פירות לא נאכל שכבר בטלו בכורים אפשר בפירות אחרים מים לא נשתה שכבר בטל ניסוך המים שתקו אמר להן בני בואו ואומר לכם שלא להתאבל כל עיקר אי אפשר שכבר נגזרה גזרה ולהתאבל יותר מדאי אי אפשר שאין גוזרין גזירה על העבור א"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה דכתיב במארה אתם נארים ואותי אתם קובעים הגוי כולו אלא כך אמרו חכמים ז' סד אדם את ביתו בסיד ומשייר בו דבר מועט וכמה אמר רב יוסף ה' אמה על אמה אמר רב חסדא ט' כנגד הפתח עושה אדם כל צרכי סעודה ומשייר דבר מועט מאי היא אמר רב פפא כסא דהרסנא עושה אשה כל תכשיטיה ומשיירת דבר מועט מאי היא אמר רב בת צדעא שנאמר אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני תדבק לשוני לחכי וגו' מאי על ראש שמחתי אמר רב יצחק זה אפר מקלה שבראש חתנים א"ל רב פפא לאביי היכא מנח לה במקום תפילין שנאמר לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה שנאמר שמחו את ירושלים וגו' תניא אמר ר' ישמעאל בן אלישע מיום שחרב בית המקדש דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לאכול בשר ולא לשתות יין אלא אין גוזרין גזרה על העבור א"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה ומיום שפשטה מלכות הרשעה שגזרת עלינו גזירות רעות וקשות ומבטלת ממנו תורה ומצות ואין מנחת אותנו ליכנס לשובע הבן ואמרי לה לישוע הבן דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים ונמצא זרעו של אברהם אבינו כלה מאליו אלא הנח להם לישראל מוטב שיהיו שונגין ואל יהיו מזידיין

Our Rabbis taught: When the Temple was destroyed for the second time,¹⁰ large numbers in Israel became ascetics, binding themselves neither to eat meat nor to drink wine. R. Joshua got into conversation with them and said to them: My sons, why do you not eat meat nor drink wine? They replied: Shall we eat flesh which used to be brought as an offering on the altar, now that this altar is in abeyance? Shall we drink wine which used to

be poured as a libation on the altar, but now no longer? He said to them: If that is so, we should not eat bread either, because the meal offerings have ceased. They said: [That is so, and] we can manage with fruit. We should not eat fruit either, [he said,] because there is no longer an offering of firstfruits. Then we can manage with other fruits [they said]. But, [he said,] we should not drink water, because there is no longer any ceremony of the pouring of water.¹¹ To this they could find no answer, so he said to them: My sons, come and listen to me. Not to mourn at all is impossible, because the blow has fallen. To mourn overmuch is also impossible, because we do not impose on the community a hardship which the majority cannot endure, as it is written, Ye are cursed with a curse,¹² yet ye rob me [of the tithe], even this whole nation.¹³ The Sages therefore have ordained thus. A man may stucco his house, but he should leave a little bare. (How much should this be? R. Joseph says, A cubit square; to which R. Hisda adds that it must be by the door.)¹⁴ A man can prepare a full-course banquet, but he should leave out an item or two. (What should this be? R. Papa says: The hors d'oeuvre of salted fish.) A woman can put on all her ornaments, but leave off one or two. (What should this be? Rab said: [Not to remove] the hair on the temple.)¹⁵ For so it says, If I forget thee, O Jerusalem, let my right hand forget, let my tongue cleave to the roof of my mouth if I remember thee not, if I prefer not Jerusalem above my chief joy.¹⁶ What is meant by 'my chief joy'?¹⁷ R. Isaac said: This is symbolised by the burnt ashes¹⁸ which we place on the head of a bridegroom. R. Papa asked Abaye: Where should they be placed? [He replied]: Just where the phylactery is worn, as it says, To appoint unto them that mourn in Zion, to give them a garland [pe'er] for ashes [epher].¹⁹ Whoever mourns for Zion will be privileged to behold her joy, as it says, Rejoice ye with Jerusalem etc.²⁰ It has been taught: R. Ishmael ben Elisha said: Since the day of the destruction of the Temple we should by rights bind ourselves not to eat meat nor drink wine, only we do not lay a hardship on the community unless the majority can endure it. And from the day that a Government has come into power which issues cruel decrees against us and forbids to us the observance of the Torah and the precepts²¹ and does not allow us to enter into the 'week of the son'²² (according to another version, 'the salvation of the son'),²³ we ought by rights to bind ourselves not to marry and beget children, and the seed of Abraham our father would come to an end of itself. However, let Israel go their way: it is better that they should err in ignorance than presumptuously.²⁴

Footnotes:

(10) In 70 C.E.

(11) On the Feast of Tabernacles. v. Suk. IV.

(12) This is taken to mean: 'You have laid on yourselves an adjuration (to bring the tithe).' (13) Malachi, III, 9. It is assumed that the adjuration would not have been effective unless the whole nation had taken part in it; which is taken to show that we do not impose a hardship unless we are sure that the majority can stand it.

(14) V. supra p. 219, no. 5.

(15) Which was usually removed as a mark of elegance.

להבין את התפלה

(16) Ps. CXXXVII, 5.6.

(17) Lit., 'Head of my joy'.

(18) Lit., 'ashes from the hearth'.

19) Isa. LXI, 3. The word pe'er is supposed to refer to the phylacteries on the basis of the verse, Bind thy headtire (pe'erka) upon thee. (Ezek. XXIV, 17.)

(20) Isa. LXI, 10.

(21) The reference is to the persecution instituted by the Emperor Hadrian after the revolt of Bar Kochba, 135 C.E.

(22) I.e., the rite of circumcision. [So Rashb. and Rashi, Sanh. 32b. This term is said to have been adopted by the Jews as a disguise during the Hadrianic persecutions when the rite was prohibited in order to remove any suspicion that they were engaged in a religious observance. Others explain the term as denoting the seven days festivities that followed the birth of a child. V. Bergmann. J., M.G.W.J. 1932, 465ff; and cf. Krauss, op. cit. II, 438. The expression 'the week of the daughter'

(23) 'The redemption of the son' (Rashi): or, 'The birth of a son' (R. Tam); Tosaf. B.K.80a, s.v

(24) And therefore we do not tell them this, since in any case they would go on marrying and begetting children.

Translation Reproduced from the Davka Soncino Talmud CD-ROM

2) Should we continue to recite קינות even though we have established the State of Israel?

Rabbi Chaim Dovid Ha-Levi, Chief Rabbi of Tel-Aviv

עשה לך רב ח"ד לד.

לד. אמירת קינות בט"ב בימינו

בתשובה למכתבך מיום י"א תמוז דנא, הריני להשיבך בקיצור רב מאפס הפנאי, רק מה שנוגע הלכה למעשה.

קינות תשעה באב אינן מתארות את המצב בהוה, אלא את מצבה של האומה באותם ימים קשים של החרבן והגלות המרה אשר באה בעקבותיו. ולכן כל זמן שלא נבנה בית-המקדש שהוא סוף גאולת ישראל השלימה, וכל זמן שרובו של העם נמצא בגלות אין שום הצדקה הגיונית לבטל אמירת הקינות, ויש ערך רב לזכור ביום החרבן, את עצם החרבן ותוצאותיו וגורמיו, משום שהם הם שהביאו בסופו של דבר לתחלת גאולתנו (עיין מה שכתבתי בספר "מקור חיים השלם" חלק ד' עמוד 81). אבל ודאי שעתה שזכינו בחסדי ה' לראשית צמיחת גאולתנו, אפשר למעט קצת באמירת קינות, ולהסתפק בחלק מהן, ביחוד אלה המתארות את עצם החרבן ופזור האומה בין הגויים. וכך נהגתי בעצמי בבית-הכנסת שאני מתפלל בו בט' באב למעט באמירת קינות מאז הקמת מדינת ישראל.